ஸ்ரீ அகஸ்தியர்
ஹரித்துவார்
இதழ் 2
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு காளி பாபா

ஸ்ரீ அகஸ்தியர் உரையாடலும்!
ஹரித்துவார் ஸத்ஸங்கமும்!!
இதழ் 2

பொருளடக்கம்

1. ஹரித்துவார் ஸத்ஸங்கம்------------------------------------57

எல்லாம் நீ!

ஓர் உண்மை? 57

அக்காலாதீத
பரசொரூபம்
தம்மைத் தாமே

இஜீவ! அறிவின் நிலை

பதில்:— (மெய்மைய ஜீவித அவசியம் நியமிப்பு)

நம்பிக்கையே! உங்கள் மூலதனம்.
,, ஆத்மலாபம்!!

சந்தேகமே! ,, முதல் எதிரி!
வெறும் நஷ்டம்!!

இவ்விரண்டுக்கும் உங்கள் மனமே!
ஆதாரம் & ஆதரவு ஆகும்.
(மனமே அறிவான நிலை)

உங்கள் மனம்! அறிவானால் இதை ஏற்க!

உங்கள் மனம்! மனமாகவே இருந்தால் இதை மறுக்க!

நம்பிக்கையில் வைராக்கியமே!
எம் இருப்பாகும்.

எம் இருப்பை தெரிந்து கொள்ளும் முன்.
உங்கள் இருப்பை உணரவும்
கவனம் தேவை.

பரகுரு வாக தாமே இறங்கி (58) வரும் நியதியில் ஒவ்வொரு சதுர் யுகத்திலும் 8 முறை வருவதாக ஆதி ஸ்ரீ மஹான் கள்வழியாக அறிகிறோம். அப்படி வருவதில் இம் முறை வந்திருப்பது அதன் நியதியில் 7 வது ஆகும்.

யாம்! அகண்டப் பிரம்மானந்த சமுத்திரம்.

நீ! அதில் ஓர் திவலை!!

யாம்! ஸ்வயம் ஜோதியான, அகண்டப் பேரொளி.

நீ! அதில் ஓர் பொறி!!

யாம்! அகண்டமான, பாவன மண்ணா!

நீ! அதில் ஓர் சிறிய மண்ண!!

யாம்! இன்றி நீ இல்லை!

நீ! இல்லாமல் எமக்கு இருப்பு இல்லை என்பதே சத்தியம்.

↑ சிறிய மண்ணாகிய உன்னை, மனம் மூடி இருக்கிறது.

ஆகவே உன்னை, ஸாமான்ய ஜீவனாக எண்ணுகிறாய்.

பர குரு ஸத்குரு ஆவார்.
ஆனால் ஸத்குரு பர குரு ஆகார்.
பரம குரு ஆகவாம்.

(59)

இன்னொருமுறை அவசியம் வரும் என்றும், அந்த இடம்

மாஸ்கோ

என்றும் அறிகிறோம்.

ஜீவன் முக்தியை அருள்பவர் **ஸத்குரு** | அவர். ஆனால் அவர் குரு ஆகார். **பர** |

நாம் இருவரும் தோற்றத்தில் **பேதம்** | ஆனால் **இருப்பில்** | பேதம் இல்லை. இயக்க கர்மனை **மனைத்** | உடையவனை **நீ** | இருப்பதால், பேதம் காண்கிறாய். இனி உன் கேள்வியின் பதில் உணர்க.

(A) கேள்வி:— தாங்கள் யார்? எதன் அம்சம்? அல்லது எவர் அம்சம்?

பதில்:— ஸ்ரீமஹான்களும்! ஸ்ரீபகவானும்!!

பக்தி & ஞானயுவங்களை, உணர்த்தும் ஸாமான்ய குருமார்களாகவும்! ஸத்குருவாகவும்! வருவதுண்டு.

அதை **அவதாரம்** | என சொல்வதுண்டு.

ஆனால் **பரசொரூபமே** | பரப்ரம்மமே | **பரகருணை** | என்ற நிலையால், தம்முடைய **யோகமாயா**வின் | துணையுடன்.

தாமே இறங்கி வருவதுண்டென, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஸ்ரீபகவான்
ஸ்ரீமஹான்கள்
தோற்றம்
அவதாரம் என்றும்
பரகுருவர் இவர்
களின் ஆதாரம் ஆகும்.

பர குருவும் (60)
பர கருணையும்
ஒன்றாகும். இவர்
ஸத்குரு வாகும்
அத்தம் ஆவார்
என்று
ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஸ்ரீமஹான்களும்! ஸ்ரீபகவானும்! யோகமாயாவின்! துணையுடன், தம் **அவதார**! தோற்றத்தின் நோக்கத்தை **திட்டமிட்டு**! தாம் தாமே! வரையறுத்துக் கொண்டு அதாவது சூரியன்! ஒழுங்காக சுற்றும், கிரஹங்கள் போல், ஓர் ஒழுக்க கட்டுப்பாட்டுடன்! தோன்றி, வந்த காரியம், முடிந்தவுடன், தம் **யதாஸ்தானம்**! சென்றடைவர்! என்று ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். ஆனால் அந்த ஒன்று தாம் தாமே பர கருணையின், யோகமாயாவுடன் வருவதை, அவதாரம் என சொல்ல முடியாது! சொல்லக்கூடாது! சொல்ல இயலாது! காரணம்?

அது! தமக்கென ஓர் **பாணியை**! தமக்குத் தாமே

பரகுரு வேறு! பரமகுரு வேறு!

(61)

பரசொரூப அம்சம் முழுமையாக பெற்றவர் பரகுரு. ஜீவ வடிவமாக இருப்பவர் ஸத்குரு. அந்த ஸத்குருவின் குரு பரமகுரு என அறிக.

அது அவதாரமல்ல அது பர உபகாரம் ஆகும்.

யோகமாயாவினால், உண்டாக்கிக் கொள்கிறது என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். அப்பாணி என்ன வென்றால்

அது பேசுகிறது!

(1) யாம் பிறப்பும் நேரம்! காலம்! முடிவு! குறிப்பிடுவதில்லை.

(2) யாம்! சூரியனை சுற்றும், கிரகங்கள் போல், நேர்கோட்டில் செல்வதில்லை.

(3) நட்சத்திரம் (வால் நட்சத்திரம்!) போன்று அளவிலும்! வேகத்திலும்! அதிசயம் உண்டு.

(4) எம்முன்! சூர்ய சந்திரர்களும், மிகப் பெரிய கோள்கள் உலகங்களும்! பூசணிக்காய் முன் அண்டைக்காய் போன்றதாகி விடுவதால் சம்பிரமோஷியம் அனைத்தும், நொறுங்கி தூள் தூளாகி, ஒரு பஸ்ஸின் பின்னால், தூசி பறப்பதைப் போல் ஆகிவிடும்.

மேலே சொன்னவை உபமானம் ஆகும்.

உன்னை ஓர் திவலை! வெளி! சூரியமண்! (6) என அறிவதை கண்டு பேதம் தோன்றுவதாக எண்ணாதே. யாமே உன்னை விளையாட அனுப்பினோம். அங்கு மனதின் வசம் ஆகப் பட்ட தன்மையினால் எம்மை மறந்து விட்டாய். மனதை (நான் எனதை) விடு. அப்போதே யாம்! யாமே நீ ஆகவாம் இது உறுதி.

(5) **எமக்கென! தனித்துவம்!** எமக்கு யாமே! என்ற பற்றுக் கொண்ட தன்மையால், **யாம்!** செல்லும் **ஸத்திய!** பாதையில் **எமக்கென!** வரும் பக்குவ ஆன்மாக்களை, **மட்டும்!** அழைத்து கலைத்து எம்மோடு இணைத்துச் சென்று விடுவோம்.

இதை வைத்து, உன் கேள்வியின் விடையாவது? **யாம்!** ஸ்ரீ பகவானும் அல்ல! எந்த ஸ்ரீ மஹான்களும் அல்ல. ஸ்ரீ பகவான் & ஸ்ரீ மஹான்களின்! **நாமரூபம்!** **யாம்!** அல்ல. ஆதலால் அவர்கள் எமக்கு அயலாக இல்லவே இல்லை. **யாம் அதுவே!** அதன் அம்சம் யாம். எம் சொரூபம் அது! இது ஸத்தியம். ஆனால் **யாம்!** இருப்பிடம் உங்கள் அனைவரின் **பாதங்களிலே!** யாம் இன்றி நீங்கள் இல்லை. நீங்கள் இல்லையேல் எமக்கு இருப்பு இல்லை.

பாகம் ௨

நாம் வந்த, இருந்த, மறைந்த காலத்தின் தடயம் எதையும் விட்டுச் செல்வதில்லை அதாவது பட்டம் பதவி பேர் புகழ் அந்தஸ்து இவைகளை நம் அனுபவ நிலையில் **எளிமை** என்ற அக்னியால் நாசம் செய்து விடுகிறோம்.

உதாரணம் :— (இடைமணிகோர்) ஓம் அருமை பாபாஜி! உம் பணிவும்! அடக்கமும்! எளிமையும்! இக்கலியில், எவர்க்கும் வராது. வர முடியாது.

அதன் காரணம் :— அவர்களின் **சாஸ்திர! படிப்பு & பட்டம்** அவர்களை இந்த பாடுபடுத்துகிறது. ஓர் சிறிய கேள்வி? தாங்கள் இருவாக்கால்! ஸ்ரீபகவானும் நாம் அல்ல! ஸ்ரீமஹான்களும் நாம் அல்ல என, வருகிறது. தாங்களோ, ஓர் ஸ்ரீமஹானாக இருப்பதால், அவ்வாக்கு பொருந்தாக படவில்லை. ஆனால் ஸ்ரீபகவானும் நாம் அல்ல! எனவும் வருகிறது.

இங்குதான் குழப்பமே உண்டாகிறது. தாங்களே கண்ணன்! கண்ணனே தாங்கள்! என்ற வாசகம் **மறை** பொருளாக **வாக்கு!** **வேறு** வழியில் பல இடங்களில் வருவதை அனைவரும் உணர்கிறோம். ஸ்ரீபகவான் நாமல்ல என்றால் **அந்நியமிஸ்** தாங்கள் யார்! ஸ்ரீபகவான் யார்??

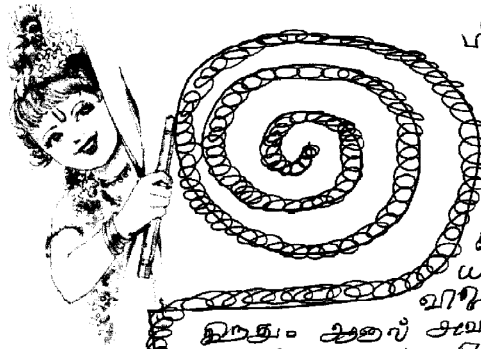

ஸ்ரீபகவானும் யாம் அறிவ
என்ற வாக்கு
பர நியதி
அநுபவத்தியமே.
இறை நியதி பொய்யே.
காரணம் :- எம் கண்ணுக்கு
யாம் புரிந்த காரணமே அவன்
விளையாட்டு எமக்கு தேவையப்ரு
இறுதும் ஆனால் அவன் மாயா எமக்குத் தேவையில்லை
அதன் காரணம் :- எம்முள் யோகமாயா உள்ளது.

(64)

வைத்தியம் :- இது பயனுள்ள விளக்கமே.

கவனமாக கேள் :- **யாம்** | மூக்காலமும்

அதுவே | அது இயக்கமற்ற ஒன்றுமே.

உனக்கு பதில் சொல்லும் நியதியும்.

அனைவர்க்கும் நிலைகண்டு உணர்த்தும் நியதியும்.

யாம் | இறங்கி வந்த காரியம் அனைத்தும்

முடிக்கும் | நிலைக்கு (அவ் வேஷம் ஸ்ரீபகவானுக்கு)

போட வேண்டும் என்றும் சொல்லவாம்.

போட்டே ஆக வேண்டும் " " .

போட்டு நடித்து (முடிக்க) வேண்டும் " " .

வினைப்பண | பரிமாற்றம் பண்ணி

பாவனையில் **ஜீவ** | ரக்ஷிப்பு என்ற நியதியும்,

பாவனைக்கு நியதியில் **ஜீவ** | அழிப்பும் நடைபெறுகிறது.

65

ஆகவே அவனுடைய
யோகமாயா
தேவை இல்லை என்ற நிலையில்
பூண & வீண!
ஜீவ விளையாட்டுக்கு
எங்களை நான் விளையாட்டு
தேவைதான். ஆகவேதான் அவனருடனும்
ஜீவ விளையாட்டு விளையாடுகளேன் என உணர்ந்து

எனை உரைவேண்டும் என, ஸ்ரீமஹான்கள்!
வாயிலாக அறிகிறோம். மேலும் இக் கலியில்
எழுதியன். திருடனாகிய கிருஷ்ண
(கண்ணன்) வேஷமே | பூர்ண
பொருந்தும்
மற்றும் எதுவும், பொருந்தாது என்பது ஸத்தியம்.
காரணம்?
மற்றும் அனைத்தும் ஞான! சொரூபமானதே.
ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஒருவனே தோஷ! ".
தோஷத்தை, தோஷத்தால் அழிப்பதுதே,
போக்குகிறோம்
இவ் வேஷம் என அறிக. ஆகவேதான், அதன்
ஸக்திய யாக்கு எப்படி அமைகிறது என்றால்?
இயக்கமற்ற | நிலையில் யாம் ஸ்ரீ பரம் ஆகும்.
இயக்கமுற்ற | " யாம் ஸ்ரீபகவானாகும்.

மேலும் எம் கண்ணன்
அவதாரமே
"கலியுக
காரண சொரூபமாக
இருப்பதால் எத்தகைய
தோஷங்களிலும்
எம்மைப் பற்றுமலிருக்க
அவனே யாம்! யாமே அவனாக! இருக்கிறோம்.
உணர்த்தி உடையோர் அறியார். உணர்வு உடையோர்
அறிவர்.

பரா குரு என்றும், திட ஞானி என்றும்.
கூறுபவனே, பரத்திலிருந்து நேரே
இறங்கி வருபவனும் அவன் தமக்கென,
ஓர் கட்டுக்குள், அடங்கியவனும். அவன்
ஜக, ஜீவ, ஈஸ்வராதிகளிலும்!
அதிகமானவனாக இருப்பதால், இவர்களுடைய
கட்டுப்பாடுகளும் (சட்ட திட்டங்களும்)
அவனுடைய, கட்டுப்பாடுகளுக்கும் ஈஸ்வ
இடங்களிலும் ஒற்றுமையும், சிவ
இடங்களில் சற்று வேறுபாடும் உண்டு.
ஆனால் மாறுபாடு கிடையாது என்பதை கவனிக்கவும்.

குறிப்பு:- வேறுபாட்டை ஏற்க முடியும்.
மாறுபாட்டை ஏற்க முடியாது.

சிவன்! முருகன்! (67)
விநாயகன்!
பெருமாள்!
இவர்கள் ஸத்வ குண
மூர்த்தியாக இருப்பதால்,
கலி தோஷ குணங்களை
சாட்சியாக பார்ப்பார்களே
தவிர அழிக்கமாட்டார்கள். அழிக்க முடியாது.

இந்த நிட! ஞானி என்பவன், வரும் சமயம், அவன் திருஷ்டியில், படும் அனைத்தும்,

நாமரூபம் விநாசமணம்

அவன் மேனியில், அடிபட்டு நொறுங்கி நாசமாகி அழியும். (இதுவே ஜீவன் முக்தி)

குறிப்பு:- திருஷ்டியில் படுபவர் என்றால் அவன்! அதன் சிவமாக தரும், ஸத்திய வாக்கை

நம்பிக்கையில் வைராக்கிய மாக!

ஒருவர் அன்பர்களிற் (மட்டும்) குறிப்பிடுகிறார்.

அவர்களே, அவர் திருஷ்டியில் படுபவராகும்.

ஸ்ரீபகவானும்! ஸ்ரீ மஹான்களும்! **ஸத்குரு**! ஆக **அவதாரம்!** செய்வதுண்டு. அவர்களாலும் ஜீவன் முக்தி! பெறுபவர்களும் உண்டு. ஆனால் இவர்களிலும் அதிகமானவர் **பரகுரு!** என ஸ்ரீ மஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இச்சீவர்களின் (68) தோஷ குணம் அழிந்து நாசமானவ் முன் சொன்ன ஸத்வ குணசக்திகளின் **பக்த ஞானம்!** பரிபூரணம் ஆகும். ஆகவேதான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கலிதோஷகுண நிவர்த்திக்காக வந்தவனாதலால் அவரை உபாசிக்கவும் என்றார்.

(B) இனி உன் இரண்டாவது கேள்வி:—

இப்படி அரிய பெரிய தகவல்களை உங்களுக்கு கொடுப்பவர் **யார்?** அல்லது **எது?**

பதில்:— **காலம்பதில்சொல்லும்**

என, ஆன்றோர் வாக்கியம் ஒன்றுண்டு. அந்நிலையில், இக்கேள்வி அமைந்திருக்கிறது.

காலாதீதமான ஒன்று, காலத்திற்கு உட்பட்ட நிலையில், இருப்பது போன்று **ஓர் தோற்ற நடிப்பினை!** பதில் சொல்கிறது.

அறிவினில் மெய் அறிவை! உடையோர் உணர்வர்.

கற்பனை! வசம் அகப்பட்டோர் உணரார்.

பரகருணை! வாக்கு பர ஒலியாகவே!

அதாவது, பர கருணையாகவே வரும். ஏன்? எப்படி? எதற்கு? என கேள்வி உடையோர் இதைப் படிக்க வேண்டாம் என உங்கள் பாதம் பற்றி வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

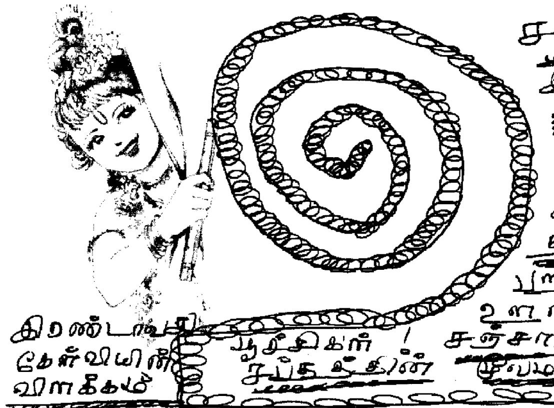

சங்கேத பாஷை!

இது உணர்வின் நிலையில் (69)

பெறுவதாகும்.

அதாவது மனிதனைத் தவிர, நடப்பன! பறப்பன! நீந்துவன! ஊர்வன! மற்றும் பூச்சிகள்! சஞ்சார நிலையில் அவைகளின் சப்தத்தின் மூலமாகவும், அசைவு போன்றவை

இரண்டாவது கேள்வியின் விளக்கம்

அவ்வொலி அலைகளை, பரகுரு ஒருவனே! சங்கேத (உணர்வின்) பாஷை மூலமாக, உணர முடியும். தாம் உணர்ந்ததை அதன் கருணையால் வரிசைவாக்கு வடிவில், பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு, உணர்த்தவும் முடியும்; என ஸ்ரீமஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

மேலும் தாங்களுக்கு இப்படி அரிய பெரிய, தகவல்களை கொடுப்பவர் யார்? என்ற (உட்கருத்து) கேள்வியில்: ஆதிசுத்த அத்வைத ஞானஜகத் குருவாகிய, ஆதிசங்கர பகவத் பாதாளும்! இப்படிப்பட்ட, பாடல்களை சொல்லவில்லை. மேலும் அத்வைத குருமார்களும் உபநிஷதங்களும் இவைகளை கூறவில்லை.

(70)

இ ரூபமாகவும்; வெளிப்பாடாகவும் சங்கல்ப (அசைவு) ரூபமாக அறிவின் (சாட்சியின்) நிலையால் பெறும் ஓர் அபூர்வ உணர்வுகளாகவும். மேலே கூறியவைகளின், பேச்சு (வார்த்தை) என சொல்வதை விட,

மேலே கூறிய அனைவரும், சொல்லுவது -

பிரம்மஸத்யம்! என்றும்,

ஜகத் மித்தை! என்ற நிலையால்.

(A) வாக்கு மனோ கோசரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட, சொல்லவொண்ணா! விளக்கவொண்ணா!

பிரம்மம் ஒன்றே ஸத்தியம்! என்றும்,

(B) **மாயா**வுக்கு மூலப்பிரகிருதி என்றும், அவ்யக்தம் என்றும், பொதுவாக மாயா என்றும்.

(C) மனம் சக்தி சித்தத்தை ஒன்றுதவும் (மனமாகவும்) அதன் அசைநிலையை, அறிவாகவும்.

(D) ஸ்ரீபகவான் நிலையால், **ஹரி** (கர்த்தாக்களை மட்டுமே குறிக்கிறது. (வேறு எவரையும் குறிப்பிடவில்லை)

இப்படி, பொதுவான கருத்தைத்தான் தந்தார்கள்.

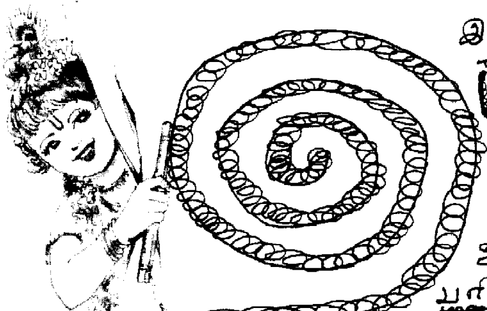

இயக்க நியமன் (71)

குண வெளிப்பாடு ஆகும். அவைகளின் கர்மா வையும் உணர முடியும். இதை பரியாமை என்றும் சொல்வலாம். இதை மறைமைய கருவியால் உணரவோ கேட்கவோ முடியாத ஒன்றாகும்.

ஆறுவித் தாங்களோ?

(A) தாங்கள் கூறும் மூன்று நிலைகளிலும் பிரம்மத்திற்கு உவமானம் மணி என்றும் வாக்கநியதியில்

(1) மண், களிமண், மாண்டம், என்றும்

(2) மண், பொன், ஆபரணம், என்றும்

(3) மண், பானை, உரிக்கியேல், சிற்பம், என்றும்

(B) மாயாவுக்கு:- யோகமாயா, வேகமாயா, விஷ்ணுமாயா, என மூன்று நிலைகளிலும்

(C) மனதிற்கு:- மனம், அறிவு, மேலறிவு, என்ற விளக்கமும்,

(D) ஸ்ரீபகவான் நிலையில்:- ஆதிசிவம், மகேசன், ஹயன், ஹரி, ஹரன், பிரம்மன், நாராயணன், சிவபெருமான், என்றும் மற்றும் காவல் கூறு தெய்வங்கள் என்றும்

(72)

நடப்பதும் கடப்பதும்:-

நடந்தாலே வழி தெரியும். அதாவது கடக்கமுடியும். கடந்தால் மட்டுமே, நம் லட்சியத்தை அடைய முடியும். இதை கத்தி முனையைச் சொல்வதாகும்?

பலரிடங்களில் / எவரும் தராத விளக்கம் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் ஓர் உண்மை விளங்குகிறது. என்னவென்றால்? ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் முதல் இதுவரை வந்த, வந்த ஸ்ரீமகான்களின் கருத்து, எப்படி ஒன்றுபட்டும், மிக மிக மிக மிக கடினமே. கடோபநிஷத் ஸ்ரீ காலதேவன் சொல்வது போன்று இந்த அத்வைத ஞான பாடமானது:-

கத்தி முனையில் நடப்பது போல் ஆகும்

நடக்கவோ / கடக்கவோ முடியாத ஒன்றாகும். ஆனாலும் எவனே ஓ தான் நடக்கவும் முடியும் / கடக்கவும் முடியும் என கூறிய, ஸ்ரீ காலதேவன் மேலும் ஓர்

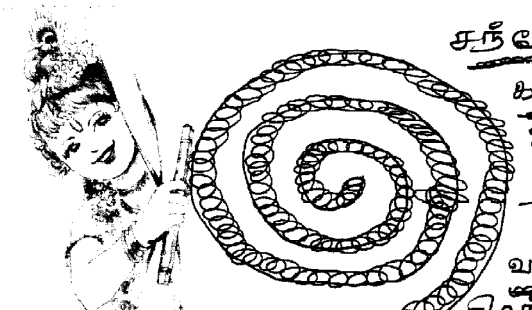

சந்தேக! தாபங்க! (73)

கவக்க பயம்!

உன்னவர்களுக்கு எம்

நம் ஸத்குரு வின்

வாக்கியார்த்தத்தில்

சிரத்தா வைராக்கியம்

உடையவர்கள் கடக்கவோ! நடக்கவோ!
தேவையில்லை. அவர்கள் வழியமே தாமாகி விடுகிறார்கள்.

ஸத்திய வாக்கையும் புகன்றான்.
அப்படி நடந்து, கடப்பவன், எப்படி இருப்பான்
என்றால்? நாமரூப ஜக வாழ்வை!
சுத்தான்னம் என எ--ம--ன்--
புசிக்கிறானே; அவனுக்கு! பாம்! (கால தேவன்)
அவன் அவைத்து உன்னும் நீயக்கு ஆகாய்!
என ஆகி விடுவோம் என்றான். அதன்
உட்கருத்து:- மனம்! என்ற காலக்கயிற்றில்
செல்பவன், பாம்! உண்கிறேம் என்றும்
ஆசை அடக்க அக்கதை நான்! ஏமாறு
உண்டு விடுகிறான் என்றான். அதாவது யே!
மரணத்தை! வென்று. ஜீவன் முக்தி!
பெற்று விடுகிறான் என்றான். (இதன் சிறப்பு பார்வை)

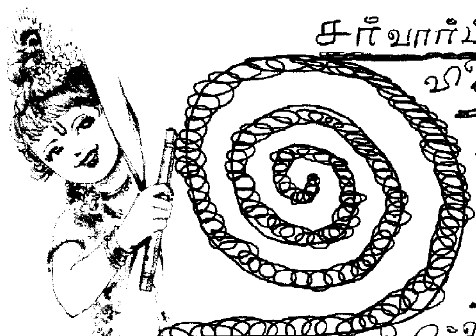

சர்வார்ப்பண நிலையில் (74)
வினை நாசமாகாமல்,
பிரம்மார்ப்பண நிலையில்
மனை நாசமாகாமல்,
வேறு எந்த சாதனையாலும்,
ஜீவன் முக்தி இல்லை.
துணிப்பிரந்து பிற வாருமில் இல்லை. காலபயம் உண்டு.

(சிறப்புப் பார்வை)

சுத்தான்மஸமர்ப்பணம்

(A) நானு பொன்! பொருள்! மற்றும்
அனைத்தையும்! உறவு! சுற்றம்! நட்பு! இவைகளின்
பாசப்பிணைப்புகளையும்! அனைத்தையும் நிர்மூலமாக!

சர்வார்ப்பண நிலையில்!

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னில்! எல்லாம் உனதே!
சரணாகதியில் செய்வது சுத்தான்ம புஷ்பகாணிக்கை.
இதனால் காலபயம் இல்லை. காலனை நாம் உண்ணலாம்.

(B) மேலே கூறிய அனைத்தையும்! மனதால்
சர்வார்ப்பண நிலையில் சரணாகதி செய்யாமல்.

நான்! எனது! எனக்கு!

அபாக நிலையில் வாழ்க்கையை சாதனையாக்காமல்
வாழ்வாகவே வாழ்ந்தால், அதுவும் பாவமாம்!

உப்பு! உறைப்பு! புளிப்போடு

புசிப்பதாகும். இதனால் காலபயம் உண்டு. அதாவது
காலன் நம்மை சாப்பிட்டுவிடுவான். என உணர்க.

யாம்! (75)

உங்களில்!

ஒருவனுக்கும்

யாம்!

உங்களுள்!

ஒருவனுக்கும் எம்மை வெளியே காண வேண்டாம்
எம்மை உங்கள் உள்ளே உணருங்கள்

இப்படிப்பட்ட, கடினமான! அந்த அத்வைத ஞானத்தை! நாங்கள் அடையும்,

எளிய விளக்கங்கள், உணரும் போது,

மிக மிக மிக மிக மிக மிக எளிது!

தோன்றுகிறது பாமரனான நாங்கள் பார்க்கும்

இனிமை! எளிமை! அறவே,

அத்தனையும், உண்மை!!!

ஆகவே உங்களுக்கு, இந்த அரிய பெரிய

கருத்துக்களை தொகுப்பவர்களுக்கு கொடுப்பவர்!

யார்?

அவ்வது இதை அளித்தும், நாங்களுக்கே
இயல்பாக ஸி புரிகின்றதா? இதுவே இரண்டாவது
கேள்வியாகும்!

யாம்: 76

பரகுருவும் அல்ல.
ஸத்குருவும் அல்ல.
ஸ்ரீபகவானும் அல்ல.
ஸ்ரீமஹான்களும் அல்ல.
ஏகாந்தமே உருவாக
தானே! அனைத்து உதவ ஆக்
கரையான ஓர் ஞானீதேடம்!

பதில்: பரம் சொல்லும் ஓர் உண்மை தகவல்.

உதவாக்கரை!!!

இதன் உண்மை பொருள்.

மேலெழுந்த வாரியான கருத்து:-

உபயோகப்படாத! உபயோகிக்க முடியாததானே!
தன்னாலும் உபயோகமில்லை! இதை நம்பியவர்களும்.
உபயோகப் பட முடியாததான **ஒன்று!**
என்றால். அது காலாதீத **பர!** சொரூபமேயாகும்.
தானும் பிரயோஜனம் படாது. அதை நம்பியவர்
களும், பிரயோஜனப்படார். பிரயோஜனம் அடையார்.

இதன் மறுபொருள்.

உதவ அக்கரையானது!

என்பது **உள் ஆழ்ந்த!** கருத்தாகும். என
ஸ்ரீமஹான்களின், கருத்தாக உணர்கிறோம்.

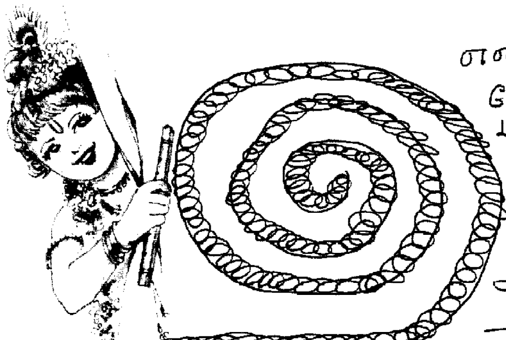

என உணர்ந்தால் (77)
போதும். யாம்
பரணி ஏறுவோம்.
கரை யேறுவோம்.
பரணி ஏறும்.
கரை யேறும்.
அன்பர்கள் **பாரம்**
தாங்கவே நின்றே
போதும். ஆகவேதான் எம்மை உணர்ந்தவர்
தான் ஓர் உதவாக்கரை! பரதேசி! பைத்தியம்! என்பர்.

நான் தானே! மற்றொன்று போல்.
பிரகாசித்தது என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வதை
அதை மேலும், எவ்வாறு விளக்குகிறார்கள்
என்றால்?

அந்தரி! உதவாது என்றும்
உதவாக்கரை. உதவ முடியாது என்றும்.
பந்தரி! உதவ கூடியது என்றும்
உதவ அக்கறை. உதவ அக்கறை உடையது என்றும்.
பொருள் கொள்ள வேண்டும்.
இப்படி தான் தானே **பந்தரியாய!**
பாருக்கு திடமணி என்றும்
கொள்ளலாம்.
இவன் **அவனே!** பரஒளியை கிரஹிக்க
முடியும் என உணர்க.
ஏனையோரால் முடியாத என்பதே ஸத்தியம்.

குறிப்பு:- பிரயோஜனம் அடையார் என்றுமே. ஜனன
மரண சுழற்சியில் புக முடியாது. நாமரூப எந்த
போதும் அனுபவிக்க முடியாது. அனுபவிக்க தயவர்கு.

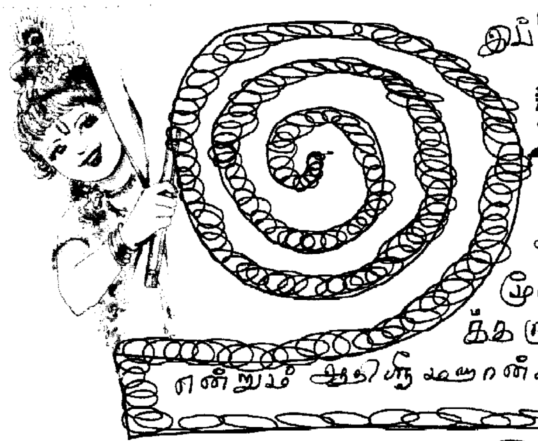

இப் பர ஒலியை நீட ஞானி 78

ஒருவனே இரஹிக்கவும் அவனே வரிக்வாக்கு மூலமாக பக்குவ ஆன்மாக்களுக்காக தரமுடியும் என்றும் ஆசிரிய ஞானிகள் மூலமாக அறிகிறோம்.

அந்த பரகுரு என்ற நீட ஞானியை! காலாதீத பரமகுரு பாவனை பண்ணி இதை, எழுதுகிறோம். இல்லை இல்லை! அது வரைகிறது.

நாமே அது! அதுவே நாமாகு!

இருப்பு நிலையில் இருந்தாலும். வாக்கிய பிரக்கமாக, அதிலிருந்து தோன்றிய ஓர் பொறியாகவோ! அல்லது ஓர் துகளாகவோ! அல்லது ஓர் சிறியமண்ணாகவோ! பிரிந்து வந்த தன்மையால், நாம் அந்த ஒன்றில், சேரும் நிலைக்காக! அதாவது, அனுபவம் பெறும் நிலைக்காக!

அதுவே பாடம் கருவாகாத வைத்துக் கொள்ளுவோம். அப்பாடம் யாது எனில்?

உ

அதை அதுதான் 79
விளக்கமுடியுமே
என்றும், அதுக்கு
அன்னியமாய்
எதுவும் எவரும் இல்லை
அப்படியான நான்கு
யுகங்களின் ஸ்ரீ ஆதி மஹான்கள்

ஸத்யா / த்ரேதா / த்வாபர / கலியுக காலங்களில் !
அந்த ஒன்றாகவே, இருந்த ஸ்ரீ ஆதி
மஹான்களின் ! ஸத்ஸங்க ஸத்திய உரை
யாடல்களை ! யோகமாயாவின் !
துணையுடன் பரகருணையாக !
நமக்கு தருகிறதென்று, வைத்துக் கொள்ளலாம்
இதை எப்படி? யார்? மூலமாக தருகிறது
என்றால், முன்பே கூறிய திட ஞானியின் மூலமாக
ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் ! வாக்கை அறியாமையின் ஜீவ
அழிப்பின் நிலையால் தொடுக்கிறார்கள் என
கொள்ள வேண்டும்.

என கூறுவது 80
அந்த ஒன்றும்.
யோகமாயாவும்!
இந்த ஒன்றுமே.
அது இயங்காது.
ஆதல் மாயா இயக்கம்.
ஆகவே இவ்விரண்டும்
இயங்குவதையே ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் என
உபசாரமாக கூறப்படுகிறது.

மூன்றாவது கேள்வி:— வேதாந்த! ஸித்தாந்த! வேத! சாஸ்திர! பண்டிதர்கள்! இதை ஏற்கார். மெய்அறிவு என்ற, பேரறிவு உடையோர் இதை ஏற்பர். கதை! ஆதாரமாகக் கொண்டு இப்படி அரிய பெரிய, கருத்துக்களை வெளியிடுகிறீர்?

பதில்:— குழந்தாய்! பொய்யை! விளக்க பலபல கருத்துக்களும்! பலபல கதைகளும்! பலபல விளக்கங்களும்! திருஷ்டாந்தங்களும்! உவமானங்களும்! தாஷ்டாந்தங்களும்! உவமேயம் என்னும் உபகதைகளும்! நிறைய நிறைய வேண்டும். ஆனாலும் பொய்! நிலை பெறாமல் போய்விடும். இப்போது ஷ்யாம் இடைமறித்தார் அது சரி பாபாஜி! தாங்களும் தான், அந்த

81

இதில் ஓர் உண்மையை
உணர வேண்டும்.
ஸம்ருதிகளும்
ஆதிஸ்ரீமஹான்களும்
பிரம்ம ஸ்ருஷ்டிக்கும்
ரிஷிகர்த்தாக்களுக்கும்
முந்தையவர்கள் எண்ணும் அவர்கள்
வ்யாஸம்

உண்மைக்கு பக்கம் பக்கமாக!
பக்கம் பக்கமாக! பக்கம் பக்கமாக! பக்கம் பக்கமாக!
பல பல! பல பல! பல பல!
வருடங்களாக!
தொழுந்துதான் வருகிறீர்கள். நாங்களும்
கேட்டுத்தான் படித்துதான் செய்கிறோம். ஆனால்?
இது எங்கள் மனக்குறையே யன்று
உங்கள் குறை இவ்வெண் பிரமாணமாய் நாம்
சொல்வோம்.
வைத்தியம் இடைமாற்றத்து
ஒரு வ்யாதம்!
வைத்தியம் :- என்று இதை, எம் மனக்குறை!
என எந்த விடை உணர்ந்து கொண்டாயோ.
மறுவிடை! நீஜீவன் முக்தனென உணர்.

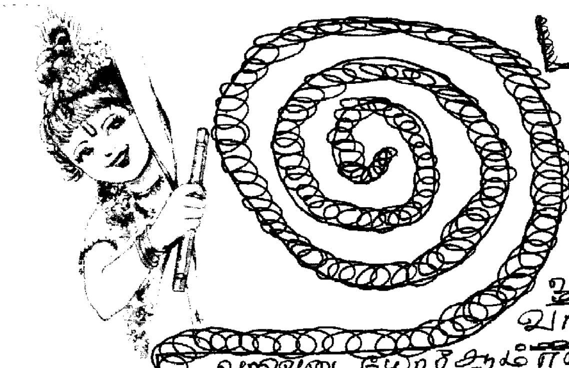

பர அம்ஸமாகவே
உள்ளவர்கள் 42
என்றும், அவர்கள்
யார்? என்ன? எதுவென?
தாக்குமாறும் இல்லை.
வாக்கும் வரியும் இல்லை.
அறிவுடையோர் ஆம் என்றனர். அறிவு மனதை
உடையவர்கள் ?????????

வைத்தியம் :- ஸ்ரீ குருதேவரின் வா க் கு
சரி இ வி வெ யோ
என நீ சந்தேகித்து மொந்தால், உன் கள்ள மனம்!
உன்னை மாற்றுகிறது என உணர்.
எம் அருமை ஷ்யாம்! ஒரு வார்த்தை சொன்னாய் யார்?
உண்மைக்கு பக்கம் பக்கமாக விளக்கமென்றும்,
பலபல வருஷங்களாக விளக்கம் கொடுக்கிறோம்,
சொன்னையே ????????????????
இதை உணர்!!!

அந்த காவாத்து பரசொரூபத்தை இருமையில்!
மனனனனனனனனனனனனனம் என்றும்.
அதை மாற்றவில்லை. அதை மறைக்கவில்லை.
அதை மறுக்கவில்லை. அதை விலக்கவில்லை.
தோற்றத்திலும் (நாமரூபம் பெயருடனும்)

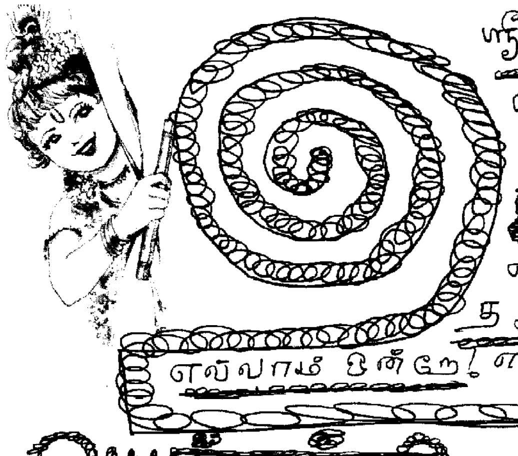

ஸ்ரீமத்ரிபு கீதை 83

என்னும் ஸ்வய நானுபவ நூல்!

சிவரகஸ்யம்

என்னும் ஆதி வேதாந்த நூலாக இருப்பதாலும்,

எல்லாம் ஒன்றே! என்ற அனுபவ நிலையில்:

அயக்கத்தியும்! மனைவி குழை தோழங்களியும் **நாமரூப!**

ஜக, ஜீவ! விளக்கம் தானே இடம் பெறுகிறது.

பரத்தை! விளக்க வாக்கும் ஒலியும் வேண்டாம்.

காலம் கடந்த அது, சும்மாவே! சுகமாவே! இருக்கிறது.

வந்து! இருந்து! மாறி! மறையும்! இல்லாத பொய்யேயான! **நாமரூப** ஜகத்தாதிகளுக்கே

பலபல வருஷமாய்! பக்கம் பக்கமாய்! பலபல கோணங்களில்! விளக்கம் கொடுக்கிறோம்.

பொய்மை பொய்யென்றறியும் போதகத்துக்கு,

ஆதாரு! உன் மெய்யருளே யென்றே பரமாகும். விளம்பாய்

என்றறிவாய், அதன் கருணை இல்லாமல், பொய் அழியாது.

உ

அதுவே யாம்! 84
யாமே அது!
என்ற நிலையில்,
ஒன்றைத்
தவிர மற்றொன்றை
உருத் தன்மையாலும்,
வேறு எந்த அர்த்தபாவனையும்
கொள்ளாத தன்மையாலும்,

நாமாதீத பரசொரூபத்திற்கு, அன்றும்! என்றும்!
இன்றும்! என் றென்றும்! யாம் கொடுக்கும்,
உவமானம்! (உதாரணமேயன்றி உண்மையல்ல.)
மண்ணை!
எம் 6 தோற்றங்களிலும் மண்ணை உவமானம் ஆகும்.

ஸ்வயஞானநுபவநாலே!
ஸ்ரீமத்ரிபு நிலையே!!!!

சுத்த அத்வைத ஞானானுபவ பாடம் ஆகும்.
எம் இருப்பில், அந்த ஒன்றே! எம் இயக்கத்தில் கண்ணனே!

ஒன்றைப்பற்றி ஓராகத்திரு.

என்ற நிலையில், பாடம் நிமித்தமாக வேறு எதைத்
தொட்டாலும், முடிவில் அந்த ஒன்றில் நிறைவு பெறும்.

இறை நிலை (85)

யையும்!

பர நிலையையும்

முறையாக சுட்டிக் காட்டி வேறு எந்த நாம ரூபங்களையும்

சேர்க்காது கெடுக்கும்

எளிமை! சுலபம்! சுகம்! இவைகளோடு கூடி

உங்கள் கேள்வி:- எதை ஆதாரமாக் கொண்டு, இப்படி அரிய பெரிய கருத்துக்களை வெளியிடுகிறீர்?

பதில்:- அண்ட ரண்ட, பிரம்மாண்டங்களும், அனைத்து ஜீவகோடிகளின் தாவரங்களும், அனைத்து தாவர ஜங்கமங்களும், மண்ணுக்கு பரத்திற்கு அன்னியமாயில்லை. அப்பரத்திற்கு! பரமும்! நீயும்! அன்னியமாயில்லை.

பரம்! நம் இருவருக்கும் ஆதாரம். நாம் இருவரும்! பரத்திற்குள் அடக்கம். எவ்வா நாமரூபங்களுக்கும், பரமே. ஆதாரமும்! ஆதரவும்! என நிறைவு செய்கிறேன்.

கடிதம் 86

இல்லாமல், அதி
அதி அதி அதி அதி
மென்மையாகவும்
உணர்த்துவதால்,
அதனை உணர்ச்சிகள்
கெடுவதனால் எட்டு
நாட்களிலும். இந்த ஒரு நாளையே அதன்
கருணையால் வைத்திருக்கிறோம் என உணர்க.

D நான்காவது கேள்வி:— இதனை
நாங்கள் இப்படி வெளியிடுவதனால்
யாருக்கு? அல்லது எதற்கு? என்ன லாபம்?

பதில்:— இங்கு யாரும் இல்லை! எதுவும் இல்லை!

இருப்பது **ஒன்றே!** அதுபரமாகிய மண்ணே. மண்ணாகிய பரமே.

அங்கு **இருமைகள்!** (துவைதம்) இல்லை.

ஆகவே லாபமும் இல்லை. நஷ்டமும் இல்லை.

மனம் உண்டு என்றால்; விகார காட்சியும்! விவகார பிரச்சனையும்! உண்டு.

மனம் உண்டு என்ற நிலையால் **மனதை** உடையவர்களுக்கு **மட்டும்** (அறிவுடையோர்க்கு அல்ல.)

உ

தெய்வம் தோன்றாத் துணைவன் என்பதும்,
தெய்வம் மனுஷ்யரூபம் என்பதும்,
யத் பாவம் தத் பவதி! 87
என்ற வாக்கியந்தான் ஸ்திரம் ஆகும். இதற்கு
அனுபவ வாசகமாவது
நம்பினோர்கெடுவதில்லை! என்பதாகும்.

இப்படி வெளியிடும், சுத்த அத்வைத! கருத்து, அவர்கள் ஜீவன் முக்தி! அடைவதற்கு வேண்டும் என பரகுரு! நிலையில் பரகுருவே! வெளியிடுகிறதை உணர்க.
உன் போன்ற அறிவுடையோர்க்கு அல்ல.
அதை உண்டு என சொல்லுவாரும் இல்லை.
அதை இல்லை என சொல்லுவாரும் இல்லை.
அது அதுவாகவே. தாமேதாமாகவே!
சும்மாவே! சுகமாகவே! இருக்கிறது.
மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய நாமே!
சிவமாம் நாமே! என தெளிவு செய்திருப்பது ஒன்றே. திரேஷ்.
நடப்பது நலமே. பாபா.

ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் 84
என்பவர்கள்
எந்த நாமரூபத்தையும்
விரும்பாதவர்கள்!
எனபொருள்படுகிறது
அப்படியானால் அவர்கள்
பெயர் & புகழ்! விரும்
பாதவர்கள் எனபொருள்
படும். இதன்காரணம்:- பர
சொரூபமும். ஆதன் அம்ஸ ஸ்ரீபகவானும் நமக்கென
எந்த நாமரூபமும் இல்லாததாலும் எனஉரை
வேண்டும்.

ஆதிஸ்ரீமஹான்கள்!

கூறும் ஸத்திய வாசகமாவது:-

ஸ்ரீஸப்தரிஷிகளும்!

அவர்களைச் சார்ந்த அனேக ஸ்ரீமஹான்களும்!
காவத்தைச

ஆதி | ஸ்ரீமஹான்கள் என, கூறப்படுகிறார்கள்.

இவர்கள் **திரி** | கர்த்தாக்களுக்கும்.

மூந்தையவர்கள் என, பேசப்படுகிறது.

இவர்கள் **மைந்** | சிருஷ்டியின்?

ஆரம்பம் என, கருதப்படுகிறது. இவர்களின்

நாமரூபம் | பிரம்ம ரகஸ்யமாக!

போற்றி பாதுகாக்கப் படுகிறது. இவர்களைப்
பற்றிய, மேல் விபரம்! தெரியாமலிருப்பது

நலம் | என கருதப்படுகிறது.

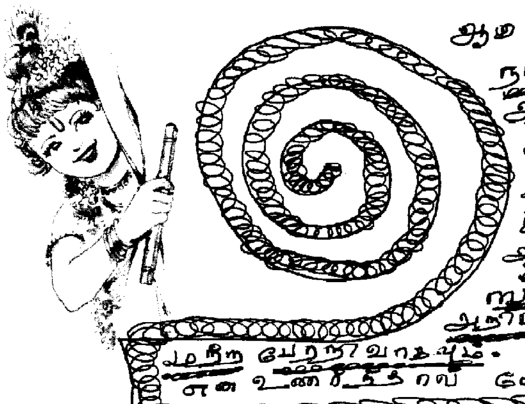

ஆகவே அறிவான் நாவியால்
நாமரூபம் பெறுகிறது (89)
ஆகவே அதை உண்டு
என ஒப்பதும் இல்லை.
இவ்வெனைத்தாருவதும்
இவ்விடம் இதைப் போலவே
ஆதி ஸ்ரீமஹான்களும்
ஸத்வ இயக்கமியால்
அறிவாகவும் நிர்குண இயக்க
மந்திர பேறாவாகவும். இருந்திருக்கிறார்கள்
என உணர்ந்தால் போதும்.

பேறு நிலையில், இருந்து கொண்டு, இதில் சாரிய, ஸ்ரீ ஆதிமஹான்களுக்கு பிரம்மானந்த சமுத்திரத்தின் ஓர் குடாவம் போல ஓர் வடிவம் கொடுத்த முறையும் என்றும். சொல்கிறார்கள்.

காலாதீத **பரமே** ஸ்ரீசத்குரு ஆன்மாக்களின் நிலைகண்டு. தன்னைத்தானே, துவக்குகிறது என்றும் அதுவே அம்மஹான்களின் **பரவெளியை** ஸ்ரீஸத்குரு & ஸ்ரீபரகுரு ரூபமாக ஒலித்துவிட்டு தம்மில் தாம், ஒடுங்கிக் கொள்கிறது என்றும். சொல்கிறார்கள்.

ஆகாயத்தில் சர்வ வியாபகமாக பரவி இருக்கும் ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் **பர** ஒளியை **யோகமாயாவின்** ரூபமாக ஸ்ரீஸத்குரு & பர குருரூபமாக ஒலித்து விட்டு தாமே தம்மில் ஒடுங்கிக் கொள்கிறது என்றும். சொல்கிறார்கள் - எனக்கிதை நினைவு செய்கிறேன்.

90

இரண்டாவது கேள்வியின்

௨ முன்னுரை

(1) க்ருதயுகம்: ஸத்திய யுகம்.

(2) திரேதாயுகம்: ஸத்திய, தர்ம யுகம்.

(3) துவாபரயுகம்: ஸத்திய, தர்ம, கர்ம யுகம்.

(4) கலியுகம்: கர்ம, தர்ம, யுகம்.

இவைநான்காக, ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் தம் ஜீவய அனுபவத்தினால், வகுத்து வைத்தார்கள். இந்த நான்கு யுகங்களிலும், ஸ்ரீமஹான்களின் வரவும்! இருப்பும்! போதனையின் சாதனையும்! மாறவும், மறையவும், இல்லை யென்றே சொல்வோம். இந்த அத்வைத ஸ்ரீமஹான்களின், வாக்குகள், இந்த ஹரையும், பர ஒலியாகவே, எங்கும் பரவி இருக்கிறது. நான்கு யுகங்களின் மேல் வியாபம் ஸாக்ஷி)

ஹிருதயுக (91)
ஸ்ரீ மஹான்
கள்; பேரறிவு
சொரூபமாகவே
இருந்தனர்,
ஸத்ஸங்க உரை
யாடலில் பரசொரூப
ஸ்திதியை உடையவர்களாகவும்
சும்மாவே சுகமாகவே இருப்பவர்களாகவும்
இருக்கிறார்கள்.

நான்கு யுகங்களுக்கும், சிறிது விளக்கம்.

(1) ஹிருதயுகம் :- இது முழுமையான, ஸத்திய யுகம் ஆகும். இதுசமயம், மண் மய பூமி! வெகு வெகு குறைவாகவே இருந்தது. ஆகவே எங்கும் ஜல மயமே. (சமுத்திரமே குடி கொண்டிருந்தது) இது சமயம் வாழ்ந்தவர்கள், எல்லோரும் ஸ்ரீ மஹான்களே. ஸாமான்ய (அறியாமையின்) ஜீவன்! இல்லவே இல்லை. ஸப்தரிஷிகளும்! இதில் அடங்குவர். இதுசமயம், இவர்கள் எண்ணிக்கை 500 To 1000 ஆகும் என தெரிகிறது. இவர்கள் எந்த விதையும், பரசொரூப! ஸ்திதியை உடையவர்களே. வேறு கர்மாவும்! பிறவர்த்தியும்! இல்லையென்றே சொல்லலாம். வாக்கு வந்தால், பர சொரூப, ஸத் ஸங்கமே! மற்றைய காலங்களில், மௌனம் தவநிஷ்டி!

௧

இது ஸ்ரீமஹேசனின் அண்ட ௧௨ ஸ்ருஷ்டியின் காலமாகும் ஆகவே திரிகர்த்தாக் களும் தோன்றுதகாலம் என ஸ்ரீமஹான்களால் சொல்லப்படுகிறது. இது ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பம் என தெரிகிறது.

ஒடுயு

என்ற நிலையில், கர்மாவே/ கர்மா களே/ அந்த ஒன்றுகளே, பிரம்மானந்த பரர்களாகவே/ இருப்பவர்களாகும்.

௨ திரேதாயுகம் :- இது ஸத்திய தர்ம யுகம் ஆகும். அதாவது, அச் ஸத்தியத்தை நிலைபெற செய்வதற்கு தர்மம் அவசியமாகி விட்டது ஆகவே இவர்கள் யாகங்கள்/ மூலமாக, அதை ஸ்தாபனம்/ செய்து கொண்டார்கள் இது சமயம், இங்கு வாழ்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை, 50,000 to 100,000 ஆகும் என தெரிகிறது. இது சமயம், சமுத்திரம் இறுகி, பனி மயமாகி ஒதுங்கி, பூமியின் நிலப்பரப்பு சற்று அதிகமாயும் ஜலம் குறைந்தது. அதனால் பூமி அதிகரித்தது இது சமயமே, ஸாமான்ய அறியாமையின் ஜீவன்/ இல்லையென்றே சொல்லலாம். இவை இங்கு யாகங்களே தர்மமாகி விடுகிறது.

இவர்கள் வேள்வி எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் (93) ஒருவரை ஒருவர் தரிசிக்கும் நிலையில் அமைந்ததால் இங்கு கர்மா இல்லை அதே நேரம் இது பிரவர்த்தியும் இல்லை. இது நிவர்த்தியே ஆகும்.

(10) ஞான பிரஜாபதிகளும்!

(இதில்) அடங்குவர். இவர்கள், யாக வேள்விகளின் அக்கினியின் மூலமாக **பரசொரூப** ஸித்தியை, அனுபவித்தார்கள். இவர்களுக்கு வேறு எந்த கர்மாவும், பிரவர்த்தியும், இல்லையென்றே சொல்லலாம். இங்கு இவர்களிடம், வாக்கு வந்தால், பரசொரூப ஸத்ஸங்கமும், மற்றைய காலங்களில், யாக வேள்விகளிலும், ஈடுபட்டனர். இதில் ஓர் முக்கியம் என்னவென்றால்? (ஞானருத யுகதி) முந்தையவர்களுக்கு **திரிகாலதாக் காணியே!** தொடர்பு தேவை இல்லாமல் இருந்தது.

காரணம்:— அது அக்கர்த்தாக்களும், இவர்களும், ஒன்றான நிலையாகும். இந்நிலையை, எந்த முயற்சியும், பயிற்சியும், தேவை இல்லை என்பதே ஸத்தியம். திரேதாயுகப் பற்றிய சிறிய ஸாரம்.

ஸ்ரீ ராமன் ஸத்வ குண சம்பன்னன் அவன் கால வாழ்வில் ஒருமுறையாவது **சினம்** கொண்டதேயில்லை என்பது சத்தியமாகும்.

94

த்ரேதா யுகத்தைப்பற்றிய விளக்கம்

த்ரேதாயுகம் **ஸத்யதர்ம** யுகமாக இருந்ததால், ஸாமான்ய ஜீவன் என்ற **ஜன** பெருக்கமும் இல்லை. அனைவருமே, **திரி** கர்த்தாக்களுடனும் **நேரடி** தொடர்புடையவர்களாகவே இருந்தார்கள். **அசுர குலம் குணம்** ஆங்காங்கு ஒன்றிரண்டு உண்டு. அவர்களை ஸ்ரீராமன் அழித்தான் என்பதும், ஸத்தியமே. ஆனால் **ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திற்காக** சேர்க்கப்பட்ட **இடைச் செருகலே!** ராமா! ராமா!! அவைகள் அவசியம் இக்**கலி** யுகத்திற்கு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் அவை அனைத்தும்

நூல்கள் ஆகும்
கதை பொய்! ஆனால் நீதி மெய்!

புராண 18

சீதையின் தந்தை ராவணன் ஆகும். (95) ஸ்ரீராமன் கையால் மரணம் பெற வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தால் தான் தம் மகள் ஆன சீதையை தூக்கிச் சென்றான் பெண் ஆசை கொண்டு சீதையை கொண்டு செல்லவில்லை.

உண்மை| இல்லை என்பதே
ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காகும்.

புராணம் 18ம் $\frac{1}{10}$ (ஒவ்வொரு கதையிலும்) தான்| உண்மை
என்றும், மீதி ஒன்பதும்| பொய் என்றும்,

இதிகாசம்| இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும்
வையவியுக்தி கூறும் நூல் இரண்டு மட்டும்!

ராமாயணம் & பாரதம்
பாதி| உண்மை என்றும்
மீதி| பொய் என்றும், அது கலியுக

ஜீவர்களுக்கு வழிகாட்டி நூல்கள் என்பது, ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காகும். இவ்விரு நூல்களிலும், ஸத்தியத்தையும்! தர்மத்தையும்! இவ்விரண்டையும், அடைய ஒழுக்க கட்டுப்பாட்டையும் வலியுக்தி கூறுவதாக, அமைந்திருக்கிறது.

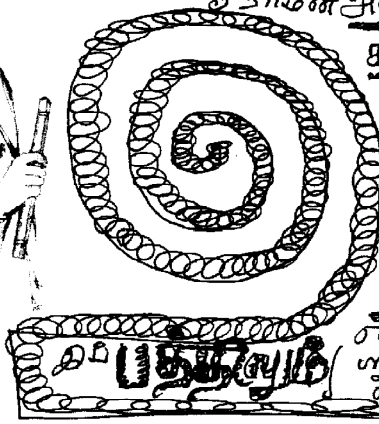

ஸ்ரீராமன் அன்பு! பொறுமை! (96)
கருணை! ஈகை
சகிப்புத் தன்மை!
சொல் வன்மை!
செயலில் தூய்மை!
கொள்கையில் வைரா
க்கியம். எல்லாம் நலமும்!
என்ற நம்பிக்கை!
ஸ்ரீராமருக்கு வாய்த்த இத்தனையே காரணம் ஆகும்.

(1) தசரதன்! அறுபதாயிரம்! பெண்களை, மணம் செய்தான் என்பது, பொய் ஆகும்.

தசரதன்! இப்பொய்கதையை வைத்து, அவன் ஒரு லட்சம் வருஷம்! வாழ்ந்திருக்கிறான் என்பது மெய்! ஆகும். அப்படியானால் ஸ்ரீராமனின் வயது 80 ஆயிரம் ஆகும்.

(2) கைகேயியின் வாக்கால், ஸ்ரீராமன் காடு சென்றான் என்பது, பொய் ஆகும்.
ஸ்ரீராமன் தபஸ்! செய்யவே கானகம் போனான் என்பதும் தபஸ்விகளை கானகத்தில் தரிசிக்கவே சென்றான் என்பதும் மெய் ஆகும். 14 வருஷம் காடு செல்லவில்லை. 14,000 வருஷம் ஸ்ரீராமன் காடு சென்றான்.

(3) ஓர் சலவைத் தொழிலாளியின்! வாக்குக்காக இரண்டாவது ராமாயணம் உருவானது பொய் ஆகும். ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம் முடிந்து, ஓர் குறிப்பிட்ட காலத்தில், தம் யதாஸ்தானம் ஸ்ரீராமன் சென்றான் என்பது மெய் ஆகும்.

பெருமாளும் ஸ்ரீஹரிகளே 97

நிறைந்திருந்த தன்மை
யால் தேவ குணங்கள்
மிக வெகுவாகவே
நிறைந்திருந்ததும் அது
சமயம் வாழ்ந்தவர்களுக்கு தெய்வதர்ஸனமும்
மிகமிக எளிதாய் ஸித்தித்தது.

இதைப் போல் இன்றும் நிறைய உண்டு.
இதை வைத்து, என்ன உணர்கிறோம் என்றால்?

பொய்மை சுற்ற **மெய்யும்!**
மெய்மை ,, **பொய்யும்!!**

இதுதான் ராமாயணமும் மஹாபாரதமும் ஆகும்.
ஆனால் தர்மத்தின் இடையே இவ்விரு கதைகள் ஆகும்.

அந்தக்கதைகளில், மெய்மை ஏற்றுக் கொண்டு,
பொய்மை தள்ளி விடவேண்டும். என உங்கள்
அனைவரின் பாதம் பற்றி வேண்டுகிறோம்.

ஆகவே?

திரேதாயுக, ஸ்ரீமத் ராமாயண காலத்தில்,
வாழ்ந்தவர்கள் **பலர்** அல்லவே அல்ல.
ஆனால் சாதித்தவர்கள் **மிகமிகச்** சிலரே!

அச்சிலரும், ஸ்ரீ ஹராத்மாக்களே! அவர்கள்
மஹாத்மாக்கள் அல்லவா உணர வேண்டும்.

98

திரேதாயுக கடைசியில் இருந்தே அரசர் ஆட்சி முறை இருந்தது ஆனால் தோஷம் இல்லாதிருந்தது. துவாபர யுக ஆரம்ப கால முதல் அரச ஆட்சி வரவர மலின மட்டு தோஷம் சாடிக் கொண்டே வந்தது.

(திரேதாயுகம்)

பிந்தையவர்களுக்கு:- திரிகர்த்தாக்களின் தொடர்பு தேவைப்பட்டது. ஆகவே யாகங்கள் மூலமாக திரிகர்த்தாக்களின் தொடர்பும் சுபமாகவும்! சுலபமாகவும்! ஸாத்தியமானது.

ஆனால் **சும்மாவே!** இருந்தார்கள்

,, **சுகமாகவே!** இருந்த, ஏகாந்தம் பிரயத்தனப்பட்டார்கள் என்றே சொல்லலாம்.

இங்கு மௌனம் கலக நாஸ்தி! என்ற நிலை, **சற்று!** குறைப்பட்டது என்றே சொல்லலாம்.

③ துவாபர யுகம்:- இது ஸத்திய, தர்ம, கர்ம, யுகம் ஆகும். என்றும்,

அதாவது ஸத்தியத்தை நிலை பெறச் செய்ய தர்மம்↑ அக்கர்மம் ஸாத்தியமாக **ஸத்கர்மா!** என்றும் நிஷ்காம்ய கர்மா வேண்டும்.

ஹிருதயுக காவ ஸப்தரிஷிகளும் (99)
மற்றும் அனேகர்களும்
திரிகர்த்தாக்க
ஞத்துக்கும் முன் தோன்
றியதால் அது பிரம்ம
இருஷ்டிக்கை அம்
பாவாய் தோன்றுகிறது
இதன் காரணம் அறியமுடி
யாத் தன்மையால் இது பிரம்மரகஸ்யம் என
ஸ்ரீ மஹான்களால் சொல்லப்படு
கிறது.

ஆகவே இக்காலத்தில் உள்ளவர்கள் **திரி**
கர்த்தாக்களையும், தரிசிக்க **ஜபதவம்,**
மற்றும் மந்திர ஜபம், மற்றும் யாகங்கள், என
பல வழிமுறைகள், சற்று **கடுமையாக,**
செய்து வந்தார்கள்.

துவாபர யுகத்தின், முற்பகுதி சற்று சுலபமாகவும்,
" பிற்பகுதி " கடினமாகவும்,
இருந்ததாக ஸ்ரீ மஹான்களின் வாயிலாக அறிகி
றோம்.

காரணம் :- பிற்பகுதியில் தான், ஸாமான்யர்களும்
தோன்றினார்கள். அதனால் **தோஷ** முளைக்க
ரூபம்!
(கலி தோஷமாக) தோன்றியதாக அறிகிறோம்.

இங்கு தான், **மனு**, தர்மம் ஆரம்பம் ஆனது.
ஆகவே **மனு நீதி சக்ரவர்த்தி**, என்ற
நீதியால், அரசாட்சி ஆரம்பமானதும்

இது எப்படி 100 முடியும்? என கேட்பது மனதின் நிலையில் அஞ்ஞானம் ஆகும்.

இறை குரு உணர்வோடு நம்பிக்கையில் வைராக்கியமாக சந்தேகமில்லாமல் இது அதனால் முடியும் என்பது அறிவின் உயர் ஆகும்.

மனுதர்மமும், மனுநீதி சக்ரவர்த்திகளும் ஆட்சி செய்த காலத்தில் தான், சாமான்யர்கள் என்ற மனம் படைத்த மனிதர்கள்! தோன்றியதாக, அறிகிறோம். இதுசமயம் இங்கு வாழ்ந்தவர்கள் எண்ணிக்கை! 5000,000 To 10000,000 ஆகும் என, ஸ்ரீ மஹான்களின், வாயிலாக அறிகிறோம். இதுசமயம் ஐவம் இறுதி பனிமயமாகி! வடதுருவமும்! தென்துருவமும்! பனிமயமானது. மனிதன் வாழும் பூமி விஸ்தாரமானது. இவர்கள், கடின சாதனைகள் மூலமாக தீர்! கர்த்தாக்களின் தரிசனமும் ஆசீர்வசக்திகள் வரமாக! பெறும், ஆற்றல்களும், அவ்வாற்றலில், அசகாய சூர சக்தியால் அசுரர்! கூட்டம் பெருகியது.

ஒவ்வொரு 101 யுகத்திலும் பிற் பகுதியில் அடுத்து வரும் யுக தர்மம் ஆரம்பமாகிறது. முற் பகுதியில் முன் யுக தர்மம் தொடர்ந்து வரும் என உணர்க.

கர்மாவே! சுகமாகவே! இருக்கும் நிலைக்கு ஜீவன் முக்தி நிலைக்கு கடும்! பாடுபட்டார்கள் என சொல்லலாம். ஆனால், அனேகர் சொர்க்காதி பக்திய மட்டும் புருஷார்த்தியும்! பெறு தகுதி உடையவர்கள் ஆனார்கள் என, சொல்லலாம். இத்துவாபரயுக கடையியில், பீஷ்மனின் தந்தையான சந்தனு! அரசனிலிருந்தே தோஷ! குணங்கள் ஆரம்பமாயின. இது சமயம் மௌனம் கலக நான்கிக்கு! இடமே இல்லை. கலகம் பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும்! என்ற நிலை, வந்து விட்டது. இது சமயம்தான் மது! மாது! சூது! என வக்ர குணங்கள் ஆரம்பம் ஆயின என்றே சொல்லலாம். துவாபரயுக கடையியில் மனுதர்மம் நிறைவுற்றும் விதுர நீதி ஆரம்பமானது.

கலியுகத்தை (102)

தர்ம தர்ம!

யுகம் என்று ஏன் சொல்கிறார்கள் என்றால்? இதற்கு முந்தைய துவாபரயுகம் ஸத்திய தர்ம! தர்ம! யுகமாக இருந்ததால் தர்மம் செய்துதான் ஸத்தியத்தை அடைய முடியும் என்றிருந்ததால்

4 கலியுகம் :- இதை அதிகமாக விமர்ஸிக்க வேண்டாம். இது தர்ம, தர்ம யுகமாகும்! நிஷ்காம்ய கர்மா! நிஷ்காம்ய பக்தி! செய்தால் புண்ணிய பாபம் தர்மமாக மாறும். இதைவிட பக்தி முக்தியோ! சொர்க்கப்ராப்தியோ பெறலாம். இதன் அனைத்து தொகை கோடிகோடி கோடிகோடியாக பெருகிக் கொண்டே போகும். இக்கலியுகத்தில்தான், ஸ்ரீபகவானும்! அதை ஸ்ரீமந்நாராயணரும்! அவதாரம் செய்தே ஆக வேண்டும். ஸத்குரு என்ற அத்வைத ஞானிகளும் நிறைய தோன்ற வேண்டும் என்றும். அப்படியானால் நீயும் கண்டு பக்த! முக்தியோ! பர! முக்தியோ! அவசியம் உண்டு இக்கலியுகத்தில்!

இவ்விரண்டிலும்:

இ காமம்! (103)

முக்கியமாக இடம் பெறுகிறது. அக்காமம் நிஷ்காம்யமாக அமைய வேண்டும் என்பதே குறிக்கோள். நிஷ்காம்ய கர்மத்தைச் செய் கர்மமும்! சர்வார்ப்பணத்துடன் கர்மத்தைச் செய்தல் ஸத் தியமும்! அதன் வழியாக இவன் முக்தியும் பெறுவான் என உணர்க.

தெய்வங்கள்! ஸ்ரீ சிவன்! ஸ்ரீ பெருமாள்! ஸ்ரீ விநாயகன்! ஸ்ரீ முருகன்!

நேரில் தோன்றக்கூடாது. தோன்ற இயலாது. தெய்வம் மனுஷ்யானும்! தெய்வம் தோன்றுத

தோன்றத் துணைவதை வேண்டும்.

என்பதே நியதி! கலியுக விதியும் ஆகும். ஆனாலும், மெய் அன்பர்களின்

நீ!

கண்டு உருக்கம்! ஏக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம்! தெய்வம் ↑ நேரில் அவசியம் வரும். வந்தே ஆக வேண்டும்.

இது ஸ்ரீ மஹான்களின், ஸத்திய அனுபவ வாக்கு. இக்கலி தேஷகாலங்களில், சிறு தெய்வங்கள் என்ற, காவல் தெய்வங்கள் நேரில் வராது. தோன்றாது. மனித வடிவில், அருள் வாக்கு!

உ

தெய்வங்கள் நேரில் தோன்றுது 104 என்பதன் காரணம்:- மனதை உடையவர்கள் மனதை நாசம் செய்து அறிவுடையவர்களானால் தெய்வங்களைக் காணலாம் தெய்வம் நாம் என்பதும் ஆகலாம்.

என்ற நியதியால் ஆட்ட தோற்றத்திலும். அருள் வாக்கின் ஓசையிலும் காணலாம். கேட்கலாம்.

பிரம்மன் சக்திய பருவதை இருப்பதால், முன் சொன்ன நால்வரையும் போல் அதிகமானவனே. ஆனால் அயோனிசம்பந்தம் சூட்சும தாவசம்பந்தம். மனிதனை பிறந்த மனம் உள்ளவனைப் போல் நடித்து, தம்மைத் தாமே மறைத்துக் கொண்டவன். உருக்க ரக்தத்திரைவ் தான் இவனை காண முடியும்.

(உ) ஸ்ரீகிருஷ்ணன்:- இவன் கலியுகத்திற்கென்றே தோன்றியவன். வஞ்சகம், சூழ்ச்சி, பொய், ஆகிய இம்மூன்றும்

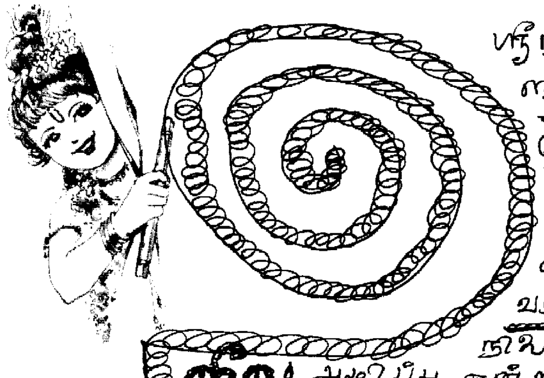

ஸ்ரீராமன்! நம் 105
ஸத்திய தர்மத்தை
போதனை செய்து,
அன்றைய ஜீவர்களை
ரக்ஷித்தான். அவ்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்! நம்
வஞ்சகம்! சூழ்ச்சி! பொய்!
நிறை கண்ட சாதனையால்
ஜீவ அனுபவ என்ற நியாயால் முக்தி கொடுத்தான். பூத!
இவன் வடிவமாகும். முள்ளை முள்ளால்
எடுப்பது போல், தோஷ குண நிவர்த்தி
க்கென்றே தோன்றி, எதிர்க்கும் தோஷ குணம்
அசுரதை/அரசதை! தோன்றிய தோ
ஆங்காங்கு தாமே நேரிலும், ஒன்றை
ஒன்றில் மோதச் செய்தும், தோஷ குணத்தை
தோஷ குணத்தாரால் அழித்து அவ்வாண்
டையும் தூர எறிந்து விடுவான். இவனும்
அயோனி சம்பந்தனே! சூட்சும தூல சம்பந்தம்
உடையவனே. இவனும் மனிதரை!
பிறந்து, மனம் உடையவனைப் போல் நடித்து,
முன்னவனைப் போல் தம்மை மறைக்கவில்லை.
யாம் ஸ்ரீபகவான் என்றும், ஸ்ரீமந்நாராயணனின்,
அவதாரம் என்றும், பறை சாற்றினான்.

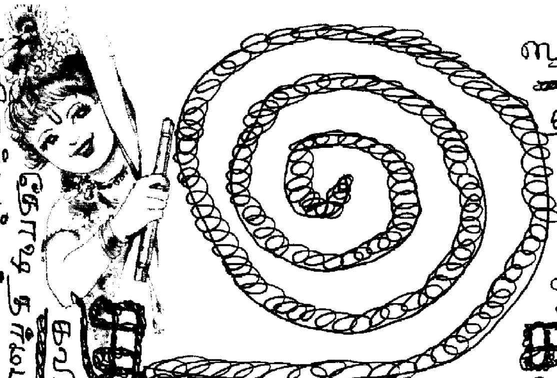

ஸத்திய வாக்கையும்!
தர்மச் செயல்களையும்!
ஸ்ரீராமனாக இருந்து
பயிற்றுவித்தோன்
அப்பயிற்சிக்குள், தோன்றிய
கர்மா விருத்தி
ஒழிவதற்காகவே (10 6)
ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக தோன்றினான். தோன்றினான்
நிவர்த்தியே அவன்

ஆவல் கலி! தோன்றுவதற்குள் எவரும்
கிருஷ்ணனை
நம்பவில்லை. நம்ப முடியவில்லை. நம்பக்கூடாது.
அதுவே நியதி. இக்கலியின் ஓர் முக்கியம்
என்ன வென்றால்:— இது சக்திக்கே
உரிய, யுகமாக அமைந்தது. ஆகவே,
பெண்கள் சாதனைக்கு உகந்தவர்கள்
ஆவார்கள் என, ஆதி ஸ்ரீமஹாபுராணங்களின்,
வாயிலாக அறிகிறோம். இதில் பெண்களின்
ஜனனமே, அதிகமாகும். அந்த பெண்களில்,
95/100 பது முக்திக்கும்! பர முக்திக்கும்!
தகுதி உடையவராவார்கள். ஆண்களின்
ஜனனம் குறையும். ஆகவே இனிமேல்,
பதி தர்மம் மாறும்! சதி தர்மமாக மிளிரும். என

ஸ்ரீ பரமாத்மாய நமஹ

இது கலியுகமானது சாமிக்கே 07

உரிய காவலமாகவும், உயரிய ,, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர் காரணம்:- தோஷ குண நீங்கினால் வேதனையும்! சோதனையும்! நெருக்கும் போது கொஞ்சம் கண்ணீர் விட்டால் போதும். கைமேல் பலன்.

ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். இக்கலியுக கடைசியில், பெண்களே அனைத்து வேலைகளையும் கர்மாக்களையும் பொறுப்பாக, பார்ப்பார்கள். ஆகவே அங்கு, ஆண்கள் காரிய கர்மாக்களை செய்ய வேண்டாம்; பெண்கள் பார்க்கும், வீடு! வேலைகள், அனைத்தையும் ஆண்களே பார்க்க வேண்டும். இனி வாகனங்கள்! ரஸ்தாவில் ரோட்டில் போக முடியாது, சூழ்நிலை உருவாகும். ஆகவே வாகனங்கள்! வானியில் பறக்கும் சூழ்நிலை உருவாகும். ரோடு எல்லாம் வீடாகும். ஜனங்கள் நெரிசலினால், அநேகம்

மற்றைய காலங்களில் காலதாமதம் ஆகலாம். (108)
ஆனால் இக்கலியில்
மனோவசம் அகப்பட்ட
தன்மையால்! கஷ்டம்
கவலை, துக்கம் துயரம்!
சந்தேகம்! கலக்கம்!
கலக்கம்! பயதுக்கம்! இப்படியே எந்தவிதமும் சந்தவமே வாழ்க்கையாக அமைந்து விட்டதால்

முடியும். புழுப்போல ஜனம்!

சமூகம் அலைபாய்ந்து அலையும். மேலே ஆகாயத்தில், பறக்கும் வாகனங்கள் ஒன்றுடன், ஒன்று மோதி சிதறும். கீழே நடைபெறும், சாலை விபத்து! இனி மேலே நடைபெறும். அப்படி நடைபெறும் விபத்தில், நொறுங்கிய வாகனங்கள்! கீழே நடமாடும் ஜனங்களை (கணக்கு முடியும்) பலி வாங்கும். அப்படி பலி வாங்கும் படலமும்!

கொடுத்ததை வாங்குகிறோம்! என்பதும்,
வாங்கியதை கொடுக்கிறோம்! " ,
நாம் அழித்தது நம்மை அழிக்கிறது " ,
நாம் பாதுகாத்தது நம்மை பாதுகாக்கிறது " ,

அழுதால் உன்னை பெறலாம். அதுவாகவும் அவசியம் ஆகலாம்.

கொஞ்சம் 109

மௌனம்!

உருகி அழுது உன் கண்ணீரை காணிக்கை ஆக்கிறதும் போதும். அவசியம் ஆழ்ந்த பக்தியையும் உணர்ந்த ஞானத்தையும் பெற முடியும். அவசியம் இது அந்தரங்கத்தின் அனுபவம்.

நம் வினையை நாம் அனுபவிக்கிறோம் என்றும்.

ஒருவர் வினைக்கு ஒருவர் பொறுப்பல்ல என்றும்

அவரவர் வினையை அவரவர் அனுபவிக்கிறோம் என்றும்.

ஆ க வே?

எல்லோரும் நல்லவர்களே, என்றும்

நம் அனைவருக்கும், ஸ்ரீபகவானே தந்தை என்றும்

நாம் அனைவரும், அவனுடைய குழந்தை!

என்ற உறுதி நிச்சயத்தினால் இக் கலியை வெல்வோர்களாக

இருப்பது ஒன்றே (இரண்டாவது கேள்வியின் பதில்?)

நடப்பது நலமே.

பாபா.

அதுவே யாகம். யாகமே நீங்கள். இது ஸத்தியம்.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!